

VIAȚA ȘCOLII

*FILE DE ISTORIE-
Centenarul Încoronării de la
Alba Iulia (1922-2022)* 1

CĂLĂTOR PRIN ȚARA MEA

*O săptămână prin Oltenia,
Transilvania și județul Buzău* 4

ANGAJAMENT PENTRU CLIMĂ

*Lucrăm împreună pentru o
Europă curată!* 10

*ȘCOALA DE VARĂ – O
PRIVIRE CĂTRE VIITOR* 12

*COMPETIȚIE DE
SPEEDCUBING* 24

VIAȚA CULTURALA A ȘCOLII

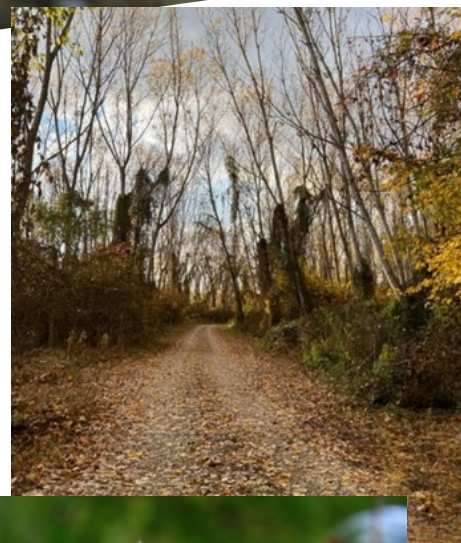
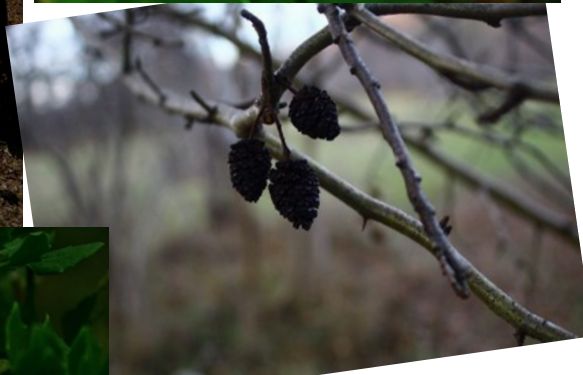
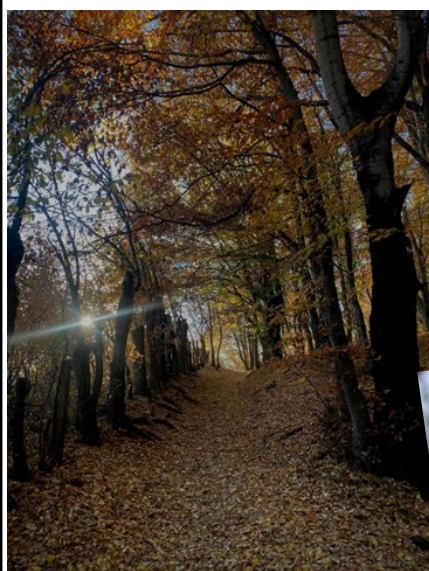
READY FOR EXAMS 25

PE ARIPILE CUVÂNTULUI 27

*CARTE FRUMOASĂ,
CINSTE CUI TE-A SCRIS* 31

PICĂTURI DE GÂND 34

PETE DE CULOARE 38

Nr. 21 Noiembrie 2022

ISSN 2285-2808

CENTENARUL ÎNCORONĂRII DE LA ALBA IULIA (1922-2022)

Regele Ferdinand și Regina Maria la ceremonia de încoronare de la Alba Iulia - duminică, 15 oct. 1922

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la ceremonia de încoronare a Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria ca suverani ai României Mari. Festivitatea s-a desfășurat la Alba Iulia, în ziua de 15 octombrie 1922.

Cu ocazia centenarului acestui moment de triumf al proiectului național românesc, se cuvine să aruncăm o privire spre faptele trecutului pentru a înțelege mai bine semnificația evenimentului.

Înfăptuirea idealului național

Cel mai important ideal și proiect politic din istoria poporului nostru a fost constituirea statului național, în care toți românii să trăiască laolaltă, sub conducerea unui prinț străin. Acest deziderat s-a realizat în mai multe etape, pornind de la Unirea Principatelor sub Alexandru Ioan Cuza, la 1859, aducerea unui prinț străin în persoana lui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, în 1866, cucerirea independenței de stat, la 1877-1878 și înfăptuirea României Mari, în 1918, ca urmare a participării la Primul Război Mondial.

Așadar, acest proiect politic național, la

care și-au adus contribuția mai multe generații de români, s-a împlinit la sfârșitul Primului Război Mondial. După sacrificiul făcut de ostașii noștri pe frontul de luptă, s-a putut realiza Marea Unire de la 1918. Pe rând, românii din Basarabia, Bucovina și Transilvania s-au unit cu patria-mamă România. Ulterior, la Conferința de pace de la Paris (1919-1920), marile puteri au recunoscut granițele României Mari, consolidând astfel progresul țării noastre. În numai câțiva ani, statul român își dublase suprafața și populația și îngloba acum între frontiere toate teritoriile locuite de români. Practic, România a câștigat cel mai mult în urma participării la războiul mondial, iar românii și-au văzut idealul național împlinit.

Suveranii României Mari

Entuziasmul făuririi României Mari trebuia să-și găsească expresia și într-un eveniment festiv, care să fie pe măsura realizărilor istorice. Regele Ferdinand și Regina Maria urmau să fie încoronați ca suverani ai României Mari. Ambii conducători își dovediseră loialitatea față de țară și contribuiseră în mod esențial la desăvârșirea idealului românilor.

Regele Ferdinand I a urcat pe tron în anul declanșării războiului, 1914 și a orientat țara spre tabăra Antantei, în conformitate cu interesul național. După intrarea în război, el a știut să găsească soluții pentru a restructura armata și a o transforma într-o mașină eficientă de luptă. A devenit astfel „Ferdinand cel Loial”, un conducător iubit de români.

La rândul său, Regina Maria a fost prezentă permanent pe linia frontului și în spitalele care tratau soldații români răniți în război, insuflând curaj și încredere în rândul trupelor, care o numeau „Mama răniților”. Ulterior, ea a mers la Conferința de pace de la Paris, unde s-a întâlnit cu cei mai importanți lideri ai lumii și s-a asigurat că România va primi toată Transilvania prin tratatele semnate după război.

Pregătirile pentru ceremonie

Locul ceremoniei de încoronare, orașul Alba Iulia, nu a fost ales întâmplător. În acest loc se realizase cea mai importantă etapă din prima unire a tuturor românilor, sub Mihai Viteazul, cu 300 de ani mai înainte. De asemenea, bătrânul oraș Alba Iulia găzduise și Marea Adunare Națională a românilor din 1 decembrie 1918, care hotărâse unirea Transilvaniei cu România.

Pentru festivitatea de încoronare s-au făcut pregătiri speciale:

Încă din anul 1920 s-a constituit o comisie din mari personalități, precum generalul Constantin Coandă, diplomatul Nicolae Titulescu, compozitorul George Enescu, poetul Octavian Goga, viitorul patriarh Miron Cristea, istoricul Nicolae Iorga și inginerul Anghel Saligny;

S-a construit Catedrala Încoronării din Alba Iulia, cu sprijinul Casei Regale a României, în

perioada martie 1921-septembrie 1922;

- S-a creat coroana de aur a Reginei Maria, de inspirație medievală (Regele Ferdinand avea să poarte Coroana de Oțel a predecesorului său, Regele Carol I);
- S-a realizat buzduganul Regelui Ferdinand I;

- S-au confecționat mantiile regale, tot de inspirație medievală, cea a Regelui Ferdinand fiind de culoarea purpurei domnești, iar cea a Reginei Maria, pe fond auriu;

Ceremonia de încoronare

Ceremonia de încoronare a avut loc duminică, 15 octombrie 1922. Invitații au venit de la București dimineața, cu trenul regal. La eveniment au participat capete încoronate și reprezentanți din peste 20 de state. După modelul napoleonian, Regele a primit coroana de la președintele Senatului și și-a așezat-o singur pe cap, apoi a încoronat-o pe Regina Maria. Pe fundal se auzeau clopotele catedralei și salvele de tun. Imediat au izbucnit în urale miile de români participanți la marele eveniment, iar fanfara militară a intonat Imnul Național. Suveranii au salutat apoi mulțimea. Au urmat dineul oficial cu 400 de invitați și o mare paradă militară.

A doua zi, 16 octombrie 1922, festivitățile au continuat la București. Parada pe sub Arcul de Triumf a fost urmată de o slujbă la Mitropolie și apoi de defilarea prin Piața Universității, prin fața statuii lui Mihai Viteazul.

Așa s-a desfășurat ceremonia fastuoasă a încoronării, ca un triumf al marilor realizări de la sfârșitul Primului Război Mondial ce au desăvârșit idealul național, acela al făuririi României Mari.

În anul 2022 românii celebrează centenarul acestui mare triumf din istorie prin diferite activități desfășurate în țară și în diaspora. Și în liceul nostru s-a desfășurat o astfel de activitate vineri, pe 14 octombrie 2022, în sala multimedia. La activitate au participat elevii claselor 9 E și 11 E, doamnele directoare Dulea Mihaela și Florea Cristina și domnii profesori Gheorghe Ciprian și Ioniță Grigore.

prof. dr. Grigore Ilie Ioniță

Ziua 1 (27 iunie 2022). Este dimineață (ora 6.30), iar eu sunt în București, nu departe de Gara de Nord, la locul de plecare într-o nouă călătorie prin România. Chiar îmi era dor de așa ceva, deoarece în anul precedent, fusesem plecat doar în afara țării, iar acum venise timpul mult așteptat pentru un circuit consistent pe care să-l fac, din nou, pe meleagurile noastre. Este o zi frumoasă de vară, o zi de luni, iar autocarul, în care suntem 35 de turiști, se pune în mișcare având ca destinație finală orașul Hunedoara. Prima zi nu o să fie așa spectaculoasă, mi-am zis, asta pentru că obiectivele turistice din program erau unele pe care le mai văzusem și, mai ales, pentru faptul că, în ultima clipă, traseul primei zile a fost modificat de agenția de turism, iar drumul nostru a fost deviat prin Târgu Jiu, deși ar fi trebuit să parcurgem Transalpina, frumoasa șosea aflată la cea mai mare înălțime din România. Explicația agenției a fost aceea că, fiind prea mulți turiști și un autocar mare, era prea periculos să parcurgem acel drum spectaculos din Munții Parâng. Mă rog, tot răul a fost spre bine, pentru că dacă s-ar fi optat pentru un microbuz (deci, pentru un număr mai mic de turiști), eu nu aș mai fi fost prezent în excursie, deoarece am fost turistul cu numărul 35 pe tricou (adică, pe ultimul loc din autocar) cumpărând excursia cu doar câteva zile înainte de plecare! Dar, să las vorbăria, că imediat ajungem la Hunedoara și eu nu v-am spus nimic despre obiectivele vizitate. Prima oprire a fost în județul Vâlcea, în localitatea Români de Jos, acolo unde se află **Mănăstirea Horezu** (numită, de fapt, *Hurezi*...de la huhurezii, păsări de noapte, care trăiesc prin pădurea din apropierea mănăstirii). Este o ctitorie a domnitorului Constantin Brâncoveanu, în perioada 1690-1693, și are hramul Sfinților Împărați

Constantin și Elena. Următorul popas a fost în **orașul Târgu Jiu**, reședința județului Gorj, unde m-am reîntâlnit cu sculpturile lui Constantin Brâncuși (Poarta Sărutului, Masa Tăcerii, Coloana Infinitului) și unde am făcut și o plimbare prin centrul orașului. Intrând pe teritoriul județului Hunedoara, următoarele obiective de vizitat au fost **Biserica Densuș** (una dintre cele mai vechi biserici ortodoxe din România), **Mănăstirea Prislop** (vestită pentru mormântul preotului Arsenie Boca) și **Castelul Corvinilor** din orașul Hunedoara (unde, în unele încăperi ale sale, se executau lucrări de consolidare și restaurare). După ce am fost cazat la hotelul „Rusca” (de 3 stele) din Hunedoara, a urmat o seară petrecută în centrul orașului, cu plimbare până în zona frumoasei fântâni arteziene din fața Teatrului/Casei de cultură.

Castelul Corvinilor din orașul Hunedoara.

Ziua 2 (28 iunie 2022). A doua zi de circuit a debutat cu o deplasare de la Hunedoara la Deva (reședința județului Hunedoara), unde ne-am oprit pentru a vizita fie Muzeul de Arheologie, fie **Cetatea Devei**. Până la urmă, ne-am împărțit în două grupuri: unul (cel mai mare) care a optat pentru vizita la

muzeu, iar altul (în care eram și eu) care a decis că cetatea trebuie cucerită. Important de știut pentru cei care sunt în trecere prin Deva și care vor să ajungă sus, la Cetate. Nu se poate urca decât pe jos (cam 20 de minute, pe o cărare care pornește nu departe de parcul municipal... vă poate ajuta orice localnic să găsiți poteca respectivă). Trebuie un minim de condiție fizică pentru a parcurge traseul, dar nu vă grăbește nimeni, iar odată ajunși sus, o să aveți ca premiu o superbă panoramă asupra orașului. Cetatea este în renovare, inclusiv partea pe unde trebuia să se urce cu funicularul. În cetate și în drumul către cetate, trebuie să fiți atenți pe unde pășiți, deoarece în zonă au fost semnalate vipere (sunt și tăblițe care avertizează în acest sens). Intrarea în cetate este momentan gratuită. După ce am coborât de la Cetate, am mai vizitat în Deva și *Lapidariul* din curtea Muzeului Civilizației Dacice și Romane, care găzduiește o colecție de statui și obiecte din perioada antică, toate descoperite pe teritoriul județului Hunedoara. Ulterior, ne-am continuat drumul cu autocarul prin frumoasele localități hunedorene din Munții Apuseni, admirând superbe peisaje montane. Am mai oprit în **orașul Brad**, unde am vizitat *Muzeul Aurului* (cel mai mare de acest tip din Europa), dar și în **comuna Tebea**, unde ne-am recules la *Panteonul Moșilor* (mormântul lui Avram Iancu și Gorunul lui Horea). Spre seară, am ajuns în **stațiunea Vârtop**, din județul Bihor, unde ne-am cazat într-un hotel de 3 stele (hotelul „Arieș”).

Cetatea Devei – vedere din oraș.

Orașul Deva – vedere din cetate.

Ziua 3 (29 iunie 2022). În această zi, ne-am deplasat în **satul Chișcău**, comuna Pietroasa, județul Bihor, unde am vizitat *Peștera Urșilor* (una dintre cele mai frumoase peșteri din România), dar și *Muzeul de Etnografie „Horea și Aurel Flutur”* (un muzeu inedit, care dispune de un număr impresionant de piese compuse din unelte și utilaje, o expoziție de port popular, diverse obiecte de uz casnic și multe altele strânse cu pasiune de una dintre familiile din sat, familia Flutur). Un alt muzeu de etnografie am mai

vizitat și ceva mai târziu, dar în orașul **Beiuș**, iar ziua am încheiat-o în subteran vizitând **Peștera Meziad** și **Peștera cu cristale Farcu**. În Peștera Meziad, am avut ghid o domnișoară sprintară care făcea ghidaj în peșteră de doar o lună, dar care s-a descurcat foarte, foarte bine! Am întrebat-o în cât timp a învățat traseul prin peșteră (unul destul de întortocheat) și mi-a răspuns că, după două parcursuri alături de o colegă de-a ei, a treia oară a însoțit singură turiștii pe traseu. Peștera cu cristale Farcu, în schimb, se află tot în Munții Pădurea Craiului, ca și Peștera Meziad, dar într-o fostă mină de exploatare a bauxitei (minereul din care se obține aluminiul). Peștera este spectaculoasă prin frumoasele cristale de calcit formate pe tavanul și pereții peșterii. Domnul care ne-a ghidat în interior ne-a spus că este unica peșteră cu cristale din Europa deschisă pentru vizitare, o alta mai existând doar în Africa de Sud.

Spre Peștera Meziad din Munții Apuseni.

Ziua 4 (30 iunie 2022). Se anunța o zi caniculară, cu cod galben de temperaturi ridicate... și așa a și fost, chiar și la munte! Spre norocul nostru, ziua aceasta am petrecut-o mai mult fie în autocar (unde am avut aer condiționat), fie iarăși în

subteran (unde am vizitat **Complexul minier Roșia Montană** și **Salina Turda**). La Roșia Montană, în județul Alba, am pătruns în zona în care se află cel mai mare zăcământ de aur din Europa și am vizitat una dintre cele mai vechi mine din lume, care datează încă din perioada romană. La Turda, în județul Cluj, m-am reîntâlnit cu frumoasa salină de acolo („cel mai spectaculos subteran din lume, modelat de oameni”, așa cum scrie pe site-ul oficial al salinei). Ziua a patra am încheiat-o în Târgu Mureș, la hotelul „Everest” (de 3 stele), unde am fost cazat două nopți.

La intrarea în mina de la Roșia Montană, unde s-a exploatat aur încă din vremea romanilor, localitatea fiind numită „Alburnus Maior” în acea perioadă.

Ziua 5 (1 iulie 2022). Am început ziua a cincea de circuit printr-o vizită la *Fabrica de instrumente muzicale „Hora”* din orașul **Reghin**, județul Mureș, unde meșteri pricepuți, adevărați artiști ai lemnului și nu numai, scot din mâinile lor operele de artă necesare altor artiști, artiștii muzicii. În magazinul fabricii am văzut nu numai vestitele violi reghinene, ci o mulțime

de alte instrumente: chitare, acordeoane, naiuri, tobe, țambaluri... chiar și balalaici rusești. Prețurile erau pentru toate buzunarele, de la câteva sute de lei până la câteva mii. De la Reghin, ne-am îndreptat apoi spre **orașul Toplița**, unul dintre polii frigului din România, însă noi am făcut un drum până la *Cascada de apă termală*, aflată undeva la marginea de sud a orașului din județul Harghita. După aceea, am ajuns la **Salina Praid**, unde am stat vreo două ore și ceva. Accesul în această mină de sare, situată la 120 metri adâncime, se face cu autobuze, care circulă cam din jumătate în jumătate de oră, pornind de la casa de bilete aflată nu departe de salină, la circa 500 de metri față de centrul comunei Praid din județul Harghita. După călătoria cu autobuzul, accesul se face pe jos, 250 de trepte abrupte fiind o probă de rezistență mai ales pentru cei de vârstă a treia. Salina este dotată în interior cu sute de mese și canapele din lemn, bufet, multe locuri de joacă pentru copii, o mică biserică din lemn, mese de biliard și chiar și un internet-café. De asemenea, salina Praid este și locul cu primul parc de distracții din Europa situat într-o salină. După ce am ieșit la suprafață, ne-am continuat drumul cu autocarul, iar următorul popas a fost în **comuna Corund** tot din județul Harghita, care este un cunoscut centru meșteșugăresc din Transilvania, vestit pentru obiectele din ceramică, lemn și iască, dar și pentru produsele textile și de cojocărie. Ultimul obiectiv turistic al zilei, înainte de a ne întoarce la hotelul din Târgu Mureș, a fost **stațiunea Sovata** din județul Mureș, o stațiune foarte frumoasă cu care m-am reîntâlnit după doi ani.

Viori și alte instrumente muzicale în fabrica de la Reghin, județul Mureș.

Parcul de distracții pentru copii din Salina Praid, județul Harghita.

Ziua 6 (2 iulie 2022). Dimineața, înainte de micul dejun și înainte de a pleca spre Miercurea Ciuc, am făcut o plimbare de o oră prin **orașul Târgu Mureș**, de la hotel până în centrul orașului și înapoi. În centrul reședinței județului Mureș am observat intense pregătiri pentru una dintre etapele Campionatului Național de Raliuri, acolo fiind prezente echipajele celor mai buni automobiliști din România, dar și carul

tv al Primasport, care a transmis live competiția. După întoarcerea la hotel și urcarea în autocar, am plecat la drum în cea de-a șasea zi a circuitului, ultima petrecută în Transilvania. Prima oprire a fost în **orașul Sighișoara**, unul dintre orașele mele preferate. Am vizitat (pentru a cincea oară!) superba *cetate a Sighișoarei* urcând iarăși în *Turnul cu ceas*, unde este și un muzeu de istorie (singurul amenajat pe verticală din România). După aceea, am poposit în **comuna Biertan**, județul Sibiu, unde am vizitat centrul comunei și biserica fortificată. Apoi, după ce am vizitat centrul **orașului Miercurea Ciuc**, reședința județului Harghita, ne-am deplasat cu autocarul până la... **lacul Sfânta Ana** din Carpații Orientali. Este singurul lac vulcanic din România fiind situat în Masivul Ciomatu Mare, în sudul județului Harghita, aproape de limita cu județul Covasna. Pe drum, ne-am întâlnit și cu un Moș Martinel, care căuta disperat mâncare ieșind în șosea. De fapt, în zona lacului Sf. Ana prezența urșilor a fost semnalată în multe cazuri, fiind periculos să te deplasezi de unul singur în acea zonă. După ce am admirat lacul, ne-am întors în Miercurea Ciuc pentru cazarea la hotelul „Merkur” (de 2 stele).

Primăria municipiului Târgu Mureș.

Clădiri frumos colorate la Sighișoara în cetate.

Ziua 7 (3 iulie 2022). Ultima zi a circuitului a fost dedicată, în întregime, Văii Buzăului, de-a lungul căreia am fost în premieră. Primul popas a fost pe malul **lacului Siriu**, un lac artificial amenajat de-a lungul râului Buzău, pe o lungime de 11,5 km. Apoi ne-am oprit la **Muzeul Chihlimbarului** din comuna Colți, singurul de acest fel din România. Chihlimbarul este o rășină fosilizată, fiind o piatră semiprețioasă de culoare galbenă, iar în muzeul din județul Buzău am văzut o mare varietate de mostre de chihlimbar, provenite din zăcămintele extrase în minele din Munții Buzăului. Următorul obiectiv turistic (și ultimul al circuitului) a fost **Rezervația „Vulcanii Noroioși” Pâclele Mari**, acolo unde au loc niște erupții de gaz amestecat cu apă și cu argilă. Nămolul format iese la suprafață și se usucă în contact cu aerul, formând niște structuri conice asemănătoare unor vulcani adevărați.

Obiecte din chihlimbar... la Muzeul Chihlimbarului din comuna Colți, județul Buzău.

Vulcanii noroioși de la Pâclele Mari, județul Buzău

Lacul Siriu din Munții Buzăului.

La final de circuit, ce veselie pe noi! Câte unu'... câte doi... la „cârnații de Pleșcoi”!

Înainte de a părăsi județul Buzău și a ne îndrepta spre București, am intrat în unul dintre magazinele unei fabrici de mezeluri din comuna Pleșcoi, de unde am cumpărat vestiții cârnați buzoieni, dar și alte produse înrudite cu aceștia. Seara am ajuns cu bine la locul din București de unde am plecat cu o săptămână mai devreme, fiind încântați de tot ceea ce am văzut în cele șapte zile, dar și de faptul că avem o țară frumoasă, care merită vizitată oricând.

Text și foto: prof. Ion Busuioc

ANGAJAMENT PENTRU CLIMĂ

Lucrăm împreună pentru o Europă curată!

Profesorii care predau în acest an școlar opționalul „Educație pentru schimbările climatice” au fost formați în cadrul proiectului „Angajament pentru climă”. Aceștia au creat o rețea, o comunitate de practică și învățare împreună prin realizarea mijloacelor pentru predarea opționalului. Din Colegiul Național I. L. Caragiale au participat la acest curs prof. Florea Maria Cristina și prof. Răcășanu Rodica.

Pentru mine, pentru colegii mei, pentru elevii noștri, aplicarea la clasă este o RECOMPENSĂ pentru că metodele și tehnicile utilizate conduc la o ÎNVĂȚARE AUTENTICĂ, RECIPROCĂ, COLABORATIVĂ.

De ce implementez CDS-ul „Angajament pentru climă”?

Învățarea împreună, promovarea cooperării între elevi, între elevi și profesori, între profesori, promovarea creativității, a educației pentru dezvoltare durabilă și a rezilienței sunt câteva dintre obiectivele unei predări inovatoare pe care noi le propunem în cadrul acestui curriculum la decizia școlii. Acest opțional este o nouă abordare a educației pentru schimbări climatice, permițând elevilor și profesorilor noi modalități de a-și îmbunătăți abilitățile și competențele. Lucrând împreună, elevii învață să se asculte unii pe alții, să-și susțină punctele de vedere. Când găsesc împreună răspunsul corect, fiecare știe că a avut o contribuție.

Știm că noțiunile teoretice sunt înțelese mai bine dacă sunt asociate și explicate prin situații din viața reală. Opționalul nostru explică situații din viața reală utilizând cunoștințe învățate la diferite

materii studiate: biologie, chimie, fizică, geografie, educație antreprenorială, dezvoltă competențe din tehnologia informaticii (TIC), competențe de reziliență și de dezvoltare durabilă.

Activitățile propuse încurajează gândirea critică, gândirea prospectivă și abordarea creativă, încurajează dobândirea de cunoștințe prin cercetare proprie sau în echipă, încurajează autonomia în învățare, formarea unor abilități practice și de aplicare a cunoașterii problemelor legate direct de schimbările climatice evidente, care se manifestă în comunitățile noastre, în Europa, în lume.

Practicile de evaluare la clasă pot fi plasate pe un continuum al evaluării formative. **Evaluarea formativă** este înțeleasă ca un proces prin care elevii și profesorul primesc un feedback direct cu privire la procesele de predare și învățare, chiar în timpul procesului. Caracteristic pentru evaluarea formativă este faptul că ea nu rezultă neapărat în notări sau certificări ale progreselor realizate în învățare, ci într-un feedback continuu, structurat și prompt, menit să faciliteze învățarea.

Poate fi vorba despre o evaluare formativă neplanificată, care poate fi privită ca un tip de acțiune asupra informației pe care profesorul o solicită sau o primește în mod spontan de la elevi pe parcursul învățării, sau, în cazul evaluării formative planificate, informația este solicitată și interpretată de profesor potrivit unor criterii specifice (în acest sens, sunt folosite fișe de observare, grile de evaluare criterială, chestionare, fișe de auto-evaluare, harta „Știu. Vreau să știu. Am învățat” etc.), care indică totodată și direcția în care ar trebui să se îndrepte feedback-ul profesorului, dar și lecția în ansamblul său.

Evaluarea formativă răspunde întotdeauna nevoilor elevului, este continuă și progresivă, este interactivă, utilizează forme de comunicare multiple, necesită deschiderea elevilor către profesor și către activitatea de învățare, este parte integrantă în procesele de predare și învățare, este realizată atât de profesor, cât și de elevi, are ca scop îmbunătățirea învățării, dar și a predării. Pentru a implementa cu succes abordarea evaluării formative la clasă, profesorii trebuie să găsească sarcini de învățare care să valorizeze fiecare elev, să dovedească pe lângă competențe didactice complexe, competențe de interacțiune socială și de creare a unei relații pozitive cu elevii.

Să îți tratezi elevii ca pe niște oameni în formare e un mod de a le arăta că vrei să îi ajuți să își găsească propriul drum în cunoaștere.

Ce feedback au oferit elevii clasei a X-a C după primele ore?

- **Schimbările climatice îmi afectează viața, sunt o problemă reală a vieții mele.**
- **Ieșind din rutina zilnică mă simt motivat, vreau să mă implic.**
- **Opționalul, referindu-se la schimbările climatice, se referă la viața mea.**
- **Schimbările climatice ne afectează, trebuie să înțeleg cauzele și cum trebuie să le diminuez.**
- **Este un opțional interesant, mă bucur că pot să mă implic.**
- **Lucrul în echipă mă face să cunosc părerile colegilor, rolul fiecăruia.**

- **Sunt ore în care pot să colaborez cu colegii de echipă, să comunic mai mult.**

Îndrumând astfel învățarea, profesorii devin mai mult decât surse de informații, ei devin facilitatori ai învățării autentice pe care elevii le pot pune în practică în viitor. Rolul profesorului se transformă în cel de partener în procesul de învățare, proces în care elevii trebuie să se implice cu suficientă energie pentru a putea produce schimbările personale cerute de achiziționarea unor cunoștințe durabile. **Elevii și profesorii devin parteneri, iar clasa devine realmente o comunitate de învățare.** Acest lucru depinde doar de noi!

Prof. Rodica Răcășanu
Prof. Cristina Maria Florea

Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca și Universitatea Babeș-Bolyai (Facultatea de teatru și film) din același oraș au înaintat către colegiul nostru propuneri de parteneriat în vederea organizării pentru elevii noștri din ciclul superior, a unor activități în cadrul programelor "Școala de vara ESU@UTCN" și "Școala de vară CINE-PERFORMATIV".

Rezultatele bune la examene, dar și faptul că mulți dintre liceenii noștri provin din medii vulnerabile, colegiul fiind beneficiar al programului ROSE, au priorizat selecția școlii noastre în lista partenerilor eligibili, astfel că elevii selectați au putut să participe gratuit la aceste activități.

Astfel, au beneficiat de program 10 elevi de la clasele de profil real, respectiv 17 de la profil uman, în intervalele 22.07.2022 - 4.08.2022, respectiv 15.08.2022-28.08.2022.

Toți au avut parte de activități didactice și recreative și o mulțime de surprize care au relevat diverse aspecte ale vieții studentești. Cazarea și masa au fost asigurate în campusul universităților. După ce au revenit acasă, ne-au încântat cu povești frumoase și cu experiențe care i-au îmbogățit sufletește și din care chiar ei, actorii principali, ne vor povesti în cele ce urmează.

Dir. prof. Mihaela Dulea

UNIVERSITATEA TEHNICĂ

Încep prin a vă spune că în vara aceasta a anului 2022, în perioada 22 iulie - 4 august UTCN (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca) a organizat o tabără de vară pentru elevii promovați ai claselor a X-a și a XI-a, printre care și eu. Fiecare eram veniți din diferite regiuni ale României, era ceva nou pentru noi de a coabita cu persoane străine timp de două săptămâni, așa că am luat-o ca pe o adevărată provocare. Noi experiențe inedite aveau să ne aștepte și, într-un suflet, ne-am grăbit spre gară spre a purcede la drum – și unul chiar lung, de aproximativ 10 ore.

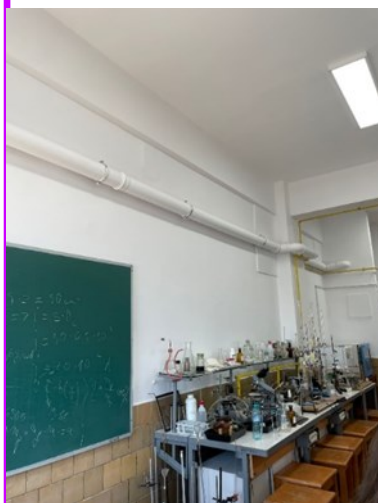
Ajunși acolo, după primele 2 zile de acomodare, am intrat, bineînțeles, și la cursuri, la acest program al universității participând peste 100 de elevi. Cu toții am avut ocazia de a vizita cele 12 facultăți, unde mergeam aproape în fiecare zi pentru un curs nou. Cadrelor didactice le puteai simți și vedea entuziasmul în priviri și pe buze de-a lungul orelor (și lor dar și nouă). Au fost cursuri pentru diferite specializări care ne-au ajutat pe toți să ne descoperim potențialul și noi interese, obiective pentru viitoarele cariere, însă am cunoscut, totodată, și viața de student.

Am luat parte la cursuri precum: orientarea în carieră, aplicații de robotică, management financiar, chimia prin experimente pentru ingineri, film și prelucrarea imaginilor și multe altele... Pentru fiecare din acestea mergeam de la o facultate la alta, care se aflau în diferite părți ale Clujului.

VIZITE

De asemenea, am vizitat, împreună cu colegii mei, împrejurimile - Grădina Botanică din Cluj-Napoca, unde am avut timp de recreere în aer liber, admirând exponatele grădinii Japoneze, turnul de apă, statuile, dar și herbarul grădinii împreună cu o multitudine de specii de plante despre care ai putea să juri că nu există !

Parcul central a fost, din nou, încă un loc perfect pentru a-ți petrece timpul liber atunci când nu ești în programul de studiu și un loc excelent în care îți poți face cu ușurință prieteni noi. Într-una din zilele libere, ne-am refugiat chiar și la Complexul de Natație

al Universității, unde am stat aproape toată ziua pentru a ne distra și relaxa.

Și cel mai bun loc unde poți face niște poze onorabile era chiar la “DISTINCTUL UNTOLD”

În serile în care eram la căminul studentesc, împreună cu voluntarii desfășuram diverse activități fizice pe cele două terenuri de sport aflate în interiorul campusului. Jocurile fiind propuse de noi, altele fiind pregătite de către voluntari ce aveau la bază ideea de a cunoaște cât mai multe persoane din jurul tău, de a afla lucruri noi despre ei, de a

interacționa cât mai mult cu cât mai mulți din aceștia, și mai ales, de a-ți dezvolta noi abilități de comunicare. Jocurile pentru activitatea fizică erau numeroase, precum : football, dodge ball, badminton, volei etc...

În ultimele două seri, ne-am putut bucura cu maximă vrajă de toate experiențele și abilitățile dobândite și de toți prietenii noi întâlniți acolo, deoarece cu toții știam că în scurt timp vom părăsi acel loc de care ne-am legat foarte mult în numai două săptămâni de conviețuire. Ne-am adunat în curtea din față a căminului pentru a viziona filme, astfel punând sfârșit experienței din tabăra de vară.

Părerile participanților din tabără

- ◆ Experiența mea în tabără a fost una de neuitat. Nu doar pentru condițiile autentice de student în care am coabitat două săptămâni ci și pentru lucrurile pe care le-am învățat și experiențele pe care le-am trăit.

În primele zile moralul era jos. Echipa Moreni încă se recupera mental după epopoea numită 9 ore cu CFR-ul pe timp de vară. Dar ușor, ușor s-a format o rutină. Du-te la poalele dealului la cursuri, urcă înapoi să mănânci, apoi hai afară la activități.

Toate lucrurile astea nu sună așa de ideal și nu erau, dar cumva la sfârșitul a doua săptămâni mă uitam la asfaltul din spatele cantinei și știam că îmi va fi dor de el și așa a și fost.

Concluzionând, tabăra din Cluj a fost probabil cea mai bună decizie pe care am făcut-o vara asta. (ILICI OLGA)

- ◆ Tabăra de vară din cadrul UTCN pentru mine a fost unică și foarte frumoasă.

Mi-a plăcut foarte mult timpul petrecut cu voluntarii și elevii de acolo. Am vizitat multe facultăți și am făcut și ore, dacă te uitați într-o direcție, cineva sigur era cu capul pe o bancă și dormea.

Am trăit viața de student din toate punctele de vedere: nimeni nu se cunoștea, am dormit cu persoane necunoscute, am mâncat de la cantină.

Adormeam în fiecare noapte după 12 dar a meritat pentru toate amintirile frumoase, în ultimele 3 zile au fost aduse câteva "beenbag"-uri pe care stăteam mai mulți unii peste alții să ne încălzim, și ne uitam la filme, ne strângeam în cerc și cântam, ne jucam diferite jocuri (erau și jocuri de logică).

A fost una dintre cele mai frumoase experiențe trăite, și așa mai face-o de 100 de ori dacă așa avea ocazia. (RUJOIU CLAUDIU)

- ◆ Pentru mine aceasta tabără a fost o experiență unică și de neuitat, unde am reușit să cunosc oameni noi, să înțeleg mai bine activitățile și modul de viață al studenților, dar, totodată, am reușit să îmi dezvolt abilitățile de comunicare, lucrând în echipă alături de aceștia. Am văzut condițiile în care trăiesc studenții și am trăit ca unul pentru 2 săptămâni, ceea ce face această experiență una de neuitat, prietenii pe care i-am făcut acolo vor rămâne mereu speciali pentru mine. La început nu am vrut să merg, crezând că o să fie ceva plictisitor doar că nu a fost deloc așa, m-am distrat în fiecare zi alături de prietenii pe care i-am întâlnit în această tabără și sper să îi revăd cât de curând.

(CĂLIMENT MIHAI)

- ◆ La început nu am fost foarte încântat de alegerea făcută și nu pot spune că aveam așteptări prea mari. După câteva zile petrecute în tabără, mi-am schimbat radical părerea. Am numai cuvinte de laudă pentru oamenii pe care i-am cunoscut și pot spune că această experiență mi-a depășit cu mult așteptările. (VOICU VLAD)
- ◆ În primul rând, lipsa de comunicare dintre organizatori și participanți în primele zile a fost foarte neplăcută și se puteau evita câteva discuții și evitarea stresului/nervilor din primele zile. Programul a fost accesibil și plăcut, după ce te obișnuiai, în schimb așa fi dorit mai multe ieșiri în oraș și puțin mai multă libertate. Voluntarii au fost de nota 10, iar mâncarea și cazarea au fost decente. (LAHMAN LAURENȚIU)
- ◆ Părerea mea despre tabăra la UTCN este una foarte bună, mi-au plăcut toate activitățile la care am participat, studenții au fost cei mai tari. Mă bucur foarte mult că am participat și că am văzut Clujul atât cât s-a putut. Am legat prietenii cu persoane minunate pe care nu o să le uit niciodată. Au fost și zile bune când ne puteam juca în spatele cantinei tot felul de jocuri, dar și zile când trebuia să stăm în cămin pentru că ploua, iar afară nu puteam ieși, dar tot găseam noi ce să facem și în interior. Experiența la Cluj m-a făcut să mă gândesc mai bine la facultatea pe care o s-o aleg.

P.S: abia aștept să merg și anul viitor și să ne întâlnim din nou cu toții. (DINU OANA)

- ◆ Pentru mine această experiență a fost una minunată. M-am distrat, am interacționat cu oameni extraordinari, am vizitat o mică parte din Cluj, am avut diferite activități, am mers la cursuri și totul a fost foarte frumos. Această tabără m-a ajutat mult pentru a mă decide ce facultate vreau să urmez. Nu voi uita niciodată cele două săptămâni petrecute acolo și sper să mai repet experiența. (BUDREGA ALEXANDRA)

- ◆ În două săptămâni am reușit să cunosc elevi din toată țara, să aflu mai multe atât de la profesori, cât și de la studenți despre facultățile din cadrul UTCN și să experimentez într-o oarecare măsură viața la cămin. Din păcate, nu am reușit să văd Clujul pe cât mi-aș fi dorit, iar unele activități au fost doar pentru a umple timpul. Per total, a fost o experiență pe care nu o regret.

(SCUTARU ALEXANDRU)

- ◆ Tabăra, pentru mine, a însemnat o experiență nouă și o șansă de a vizita Clujul.

Pe de o parte, tabăra m-a făcut să cunosc persoane noi, prin felul în care a fost organizată. Dimineața ne întâlneam toți la cantină, după care mergeam toți, ori câte un sfert sau jumătate la diferite cursuri, după-amiaza ne întorceam toți la cantină și seara participam la anumite jocuri și

activități organizate de voluntari. Din păcate, sau din fericire, nu puteam să optăm pentru a nu participa la activitățile de seară, fiind penalizați dacă rămâneam singuri în camere. Acest lucru ne-a forțat, fie că ne plăcea sau nu, să interacționăm cu oameni noi. Joculețele erau stupide, dar ne făceau să muncim în echipă. Personal, mă iritau, dar dacă munca în echipă însemna că finalizam "evenimentul" mai rapid, însemna mai mult timp liber pentru noi toți, așa că ne-am pus pe treabă. Totodată, trebuie precizate orele de curs pe care le aveam zilnic. Printre multe altele, am avut ocazia de a participa la un curs în care ni se explica cum putem transforma un televizor vechi, într-un Smart TV. Procesul era unul destul de simplu și eficient. Tot ce aveam nevoie era un microcomputer (Raspberry Pi), un cablu HDMI sau AV, un set de boxe și răbdare. Mi s-a părut foarte, foarte interesant faptul că un simplu reboot de software poate avea un impact atât de puternic asupra unui televizor. După ce am instalat driverele specifice pe microcomputer, puteam să ne folosim telefoanele, sau un mouse și o tastatură, pe post de telecomandă și puteam să navigăm internetul cu ușurință. Alte două cursuri care mi s-au părut interesante au fost cursurile de fotografie și videografie. La amândouă cursurile am avut parte de niște profesori excepționali, la care se putea observa că aveau o pasiune puternică pentru lumea aceasta digitalizată a fotografiilor și a videoclipurilor. Editatul video, cel puțin, pentru mine este un hobby, chiar una din pasiunile mele, iar aceste două cursuri au știut să pună exact punctul pe "i". Am aflat informații despre cum funcționează un aparat foto, ce setări merg cel mai bine în luminozitate mare, mică, ce rezoluție e mai potrivită în funcție de ce mesaj vrem să transmitem, cât și cum să

edităm tot acest footage pe care îl filmam/pozam. Crearea de videoclipuri, pentru mine, este ceva unic, este un mod inedit de a-ți exprima creativitatea, iar rezultatul final îți vorbește la un nivel personal. Este una din pasiunile mele vechi și a însemnat foarte mult pentru mine să pot aprofunda în domeniu, numai pentru că am fost de față când acești doi profesori minunați ne explicau chiar și lucruri de bază, precum compoziția, importanța luminii și multe altele.

Pe de o altă parte, tabăra mi-a oferit o șansă de a vizita Clujul înainte de a-mi începe studiile acolo. Nu am putut părăsi incinta campusului fără a fi însoțiti, ceea ce a însemnat că nu am putut explora orașul în deplina-i glorie, dar am putut să vizităm punctele cheie ale acestuia, când aveam diferite activități și/sau cursuri la care voluntarii ne conduceau. Zilnic a trebuit să coborâm și să urcăm pe strada Republicii, care era destul de...solicitantă, dar care era drumul optim de la campus la centrul orașului și la diversele facultăți din cadrul UTCN. O locație care m-a lăsat plăcut surprins a fost Grădina Botanică. Mă așteptam ca locația să fie frumoasă, însă când am pășit pe porțile grădinii, am rămas uimit. Atât de multă viață, atât de multe specii de plante, care mai de care. Tot locul te bine-dispunea. Lângă intrare se afla un muzeu care avea expuse diferite specii de ciuperci, legume și nu numai. Un loc perfect pentru un viitor botanist. Mai departe puteam observa serele pline cu numeroși Bonzai. Fiecare copăcel parcă îți spunea povestea lui, numai după felul în care arăta. Erau copăcei mai mici și stufoși, erau copăcei mai mărișori, dar cu ramuri mai puține etc. Fiecare Bonzai era îngrijit și

pământul din care se hrăneau părea a fi o mică și proprie insuliță a copăcelului. Foarte drăguță locația. Dacă mergeam puțin mai departe puteam vedea o curte cu inspirație japoneză, cu plante specifice. Dacă mergeam și mai departe puteam vedea și urca turnul de apă, de unde se vedea o mare parte din grădină. Toată locația, prin simplitatea și eleganța ei este fascinantă. Pentru a o vizita în întregime, am fi avut nevoie de o zi întreagă, și poate că nici atunci nu am fi văzut tot ce avea să ne arate. Recomand cu căldură vizitarea ei.

Nu în ultimul rând, ar trebui să discutăm și despre eforturile depuse de fiecare dintre voluntari. Fiecare și-a făcut partea, chiar dacă în acele două săptămâni mai aveau restanțe, ceea ce a fost de respectat. Este adevărat că fiecare ne-am atașat mai mult de un voluntar anume, dar fiecare a contribuit la acest proiect în felul lui/ei. Nu este ușor să ai grijă de un grup de peste 80 de persoane, dar ei s-au descurcat excepțional. Au încercat să ne facă șederea cât mai plăcută, și consider că au reușit, și le mulțumim pentru toate eforturile depuse.

Concluzionând, tabăra de vară la UTCN a fost o experiență unică, de scurta durată, dar plină de oameni prietenoși, activități peste activități și un oraș foarte frumos și îngrijit. Merită să te rupi de problemele actuale două săptămâni pentru a vedea cum este viața de studenție, fie cu bune, fie cu rele. (MORARU ALBERT)

POZA DE FINAL DE TABĂRĂ – 4.08.2022

Tabăra din Cluj organizată în această vară și la care am avut onoarea de a participa, a fost o experiență unică pentru un elev care se află în prag de studenție.

În primul rând, pentru mine a însemnat mult mai mult decât o experiență obișnuită deprinsă din urma unor activități realizate în împrejurimi străine alături de persoane noi. Pe lângă faptul că mi-am făcut prieteni noi și că am învățat câteva lucruri contemporane, am descoperit ce înseamnă cu adevărat viața la un cămin studențesc, de la ce ar trebui să mă aștept pentru a mă pregăti ca și viitoare studentă.

Pe de altă parte, am vizitat câteva locuri deosebite ale orașului în care m-aș reîntoarce cu multă căldură dacă voi mai avea ocazia. Cel mai mult mi-a plăcut Grădina Botanică, unde am admirat o multitudine de specii de plante și peisaje ale naturii fantastice, unde parcă te aflai într-un colț al raiului!

În concluzie, conviețuind cu persoanele de acolo, timp de două săptămâni, și adaptându-mă ușor, ușor cu viața de studenție, am dobândit

experiențe unice din viața mea și îmi vor lipsi toate momentele petrecute acolo. Aceasta a fost cea mai bună alegere pe care am putut să o fac de-a lungul tuturor verilor mele, de a participa în această tabără din Cluj-Napoca !

Articol realizat de Roman Andreea Cristina
clasa a XII-a C

FACULTATEA DE TEATRU ȘI FILM

Vara pentru noi, elevii, înseamnă relaxare, timp liber, pe care alegem să îl petrecem alături de amicii noștri, desfășurând diverse activități. Eu am ales ca acest timp să îl aloc unei tabere de vară.

Tabăra de vară din Cluj, organizată de Facultatea de Teatru și Film din cadrul Universității Babeș-Bolyai, va rămâne o amintire plăcută pentru mine, unde am întâmpinat atât suișuri cât și coborâșuri pe parcursul a două săptămâni.

Totul a început într-o zi de luni, în jurul orei 13:00, când am pornit spre Cluj-Napoca alături de patru dintre colegele mele de clasă. Am plecat încrezătoare, lăsând în spate emoțiile. În această tabără aveam să cunosc 43 de oameni minunați cu care mă bucur nespun că am putut colabora și socializa. Am ajuns undeva pe la ora 22:00 la unul dintre căminele facultății. Acolo, am fost întâmpinați de profesorul nostru supraveghetor care ne-a ghidat către camerele noastre. Căminul 4 a fost cel care timp de 14 zile ne-a fost casă.

Cu sinceritate mărturisesc că momentul în care am ajuns în camera noastră am avut un mic șoc văzând că vom sta câte cinci persoane în ea. Colegele de

cameră au fost două dintre prietenele mele și alte două fete din București.

Prima seară a fost însoțită de sentimentul de teamă care s-a instalat, locul în care mă aflam fiind ceva cu totul nou, la fel și persoanele.

Programul pe care l-am urmat a fost unul bine pus la punct, începând cu ora 07:00 ne trezeam pentru a merge să luăm micul dejun de la ora 09:00, după care trebuia să ajungem la facultate și să luăm parte la cursurile ținute de unii dintre cei mai buni profesori universitari din domeniul filmului și al teatrului. Fiecare curs ținea în jur de 3 ore, apoi urma pauza de prânz, după care ne întorceam la facultate pentru a urma alte cursuri până la ora 18:00.

După terminarea cursurilor vizitam diferite obiective turistice, având permisiunea să ne plimbăm prin Cluj până la ora 24:00. Alături de domnul profesorul, Răzvan, și doamnele profesoare, responsabile de noi, am vizitat Biserica Romano-Catolică „Sfântul Mihail” de care am rămas plăcut surprinsă pentru frumusețea sa.

Într-o altă zi am putut vedea întreg Clujul, în toată frumusețea lui, de pe dealul Feleacului, o adevărată splendoare!

Serile în incinta căminului erau pline de râsete și distracție. Spre exemplu, în cea de-a doua seară, una dintre doamnele profesoare s-a decis să ne încânte cu vocea superbă, interpretându-ne câteva cântece dragi sufletului. Pot spune că din acea noapte am realizat că timpul petrecut acolo nu va fi în zadar și că voi rămâne cu amintiri de neuitat.

Cât despre colectiv, la început eram împărțiți, fiecare având grupul său deja format de acasă, ne gândeam că nu ne vom înțelege absolut deloc, iar munca în echipă va fi extrem de dificilă. Cursurile la care am luat parte ne-au unit, cel de actorie și cel de dezvoltare au contribuit cel mai mult, în opinia mea, la apropierea noastră ca și grup. După acestea s-a văzut clar o schimbare în bine, comunicarea era prezentă, serile erau acum petrecute și cu alte persoane decât cele pe care deja le cunoșteam de acasă.

În ultima săptămână a trebuit să realizăm un scurtmetraj pe baza diverselor teme pe care le-am stabilit la cursuri. Odată făcute echipele, au început filmările în diferite zone ale Clujului, fiecare dintre acestea au fost îndrumate de către un profesor

coordonator. Cele două zile de filmări au fost pline de emoții, stres, bucurie, frustrare etc. Am trecut cu bine peste toate cu ajutorul comunicării, dar și al doamnei profesoare, specializată în domeniu. Am învățat arta filmului, lucru care nu este deloc ușor, este mult mai complicat decât pare, până și pentru un clip de 5 minute ai nevoie de o săptămână de muncă care implică interes, eforturi, cunoștințe în domeniu etc.

Ultima zi în facultate avea să fie și ultima zi în Cluj, având loc gala filmelor produse în acea săptămână. Cu un maxim de interes am urmărit scurtmetrajele noilor mei prieteni și m-am bucurat de ultimele clipe alături de ei, neștiind dacă vom mai avea șansa să ne revedem prea curând. Ultima seară a fost și ea încărcată de emoție, triști că vom pleca, dar totodată bucuroși că ne vom revedea familia.

A venit și ziua plecării, bineînțeles monotonă față de cea a sosirii, dar am fost și sunt

recunoscătoare pentru această oportunitate care mi-a fost oferită, pentru faptul că am avut șansa să văd cum este viața unui student, am avut șansa să văd altfel de oameni, din toate colțurile țării, oameni total diferiți față de cei din zona noastră.

Cu drag mă voi întoarce în minunatul Cluj care a reușit să mă fascineze complet!

Moise Daria Valentina 10 E

A fost o experiență unică pe care aș repeta-o oricând. Am învățat o mulțime de lucruri noi și interesante. Colectivul a fost minunat, am legat prietenii. Facultatea și profesorii m-au ajutat să privesc lumea dintr-o altă perspectivă. Mă bucur și sunt recunoscătoare că am avut parte de o astfel de experiență!

Anton Daria Gabriela 11 E

Am avut șansa să vizitez, vara acesta, unul dintre cele mai frumoase orașe din România. Și anume Clujul. Împreună cu un proiect de la liceu am plecat 2

săptămâni într-o experiență inedită unde am învățat lucruri despre cinematografie dar totodată am cunoscut și oameni noi.

În opinia mea, orașul Cluj este un oraș cu încărcătură istorică și care îți creează multe oportunități. Aici am întâlnit oameni din cadrul facultății de teatru și film, am interacționat cu fiecare în parte și chiar am avut ocazia să stau într-un cămin studentesc. Pe parcursul celor două săptămâni, am avut de realizat un proiect pe echipe, în care a trebuit să ne punem imaginația la muncă, să ne vedem mici regizori pentru o mică perioadă. A fost frumos să te vezi peste noapte un mic regizor, să faci propriul tău film și chiar să scrii scenariu. Este o experiență unică să îți camera de filmat în mână ori să spui „acțiune”.

Lăsând la o parte camerele de filmat, oamenii Clujului îmi plac la nebunie, sunt primitivi și îmi place accentul lor. În această experiență mi-am făcut mulți prieteni cu care sper să mă revăd și cu care am legat cele mai frumoase amintiri. Și când vine vorba de profesori, la fel. Niște oameni calzi și de viață cu care ai ce vorbi și de la care am avut multe de învățat.

Pe lângă activitățile din cadrul facultății, am avut posibilitatea să vizitez și atracțiile orașului care sunt magnifice și care atrag străini din toate colțurile lumii. O amintire fascinantă rămâne însă cea în care în fiecare seară ne strângeam toți și cântam în fața căminului studentesc împreună cu profesorii însoțitori .

Așadar, vara aceasta am avut cea mai tare experiență ever, care nu aș fi vrut să se termine niciodată.

Tabăra din vara aceasta de la Cluj este și va rămâne una dintre amintirile mele preferate.

La început pot spune că eram foarte sceptică, nu știam ce părere să am despre toate lucrurile care se petreceau, copiii din alte orașe, statul la căminul universității, distanța față de casă, cele 2 săptămâni care păreau că nu o să se termine vreodată. Cu timpul ne-am obișnuit cu totul, am cunoscut persoane noi, am avut ocazia să mergem prin toată facultatea și să vorbim cu profesorii universitari, care ne-au uimit. Erau niște persoane uimitoare, deschiși și sinceri cu noi și foarte creative, învățându-ne diverse lucruri prin intermediul jocurilor. Nu a durat mult până să ne dăm seama că majoritatea cetățenilor din Cluj sunt așa.

Chiar dacă a fost destul de obositor, trezitul de dimineață după atâta timp de vacanță nu a fost prea ușor, programul destul de încărcat, cursurile începând la 10 și terminându-se în jurul orelor 18-19 plus drumul de la facultate la cămin, totul era ceva nou pentru noi. Însă, în ciuda acestora am văzut partea bună a situației, bucurându-ne de lucrurile noi pe care le aflam și de timpul petrecut împreună cu prietenii.

Din cele două săptămâni, una a fost în vederea cursurilor de cinematografie, iar a doua pentru realizarea în grupe a unui scurtmetraj. A fost dificil având în vedere că atât eu, cât și colegile mele, eram paralele cu tot ceea ce ține de crearea unui film, totuși, cu ajutorul profesorilor și a colaborării în echipă am reușit să facem tot ce trebuia.

Toată aventura aceasta a Clujului va rămâne ceva memorabil cu siguranță. Timpul a trecut mai repede decât credeam și cu toate că abia așteptam să ajung acasă, mereu o să îmi fie dor de tot ceea ce s-a întâmplat acolo.

Mărășescu Andreea Nicol 11 E

Prin organizarea programului de vară de tip Punte la Facultatea de Teatru și Film din cadrul Universității Babeș-Bolyai am câpătat experiența care ne va ajuta peste câțiva ani, simțindu-ne viitori studenți, fiind cel mai complex și necesar proiect pentru educație.

Proiectul ne-a oferit un cadru consistent de informare, formare, orientare și consiliere în învățământul dedicat artelor spectacolului. De asemenea, ne-au fost prezentate diverse specializări ale facultății, precum: actoria, regia de teatru, regia de film, comunicarea audio-vizuală, imagine de film și TV, multimedia.

Organizatorii au fost răbdători și deschiși cu noi, prezentând implicare totală în cele 2 săptămâni. Pe parcursul acestora, am descoperit în detaliu Clujul, care ne-a fost introdus ca orașul cu „cel mai curat aer din Europa”, un oraș artistic al viitorului și unul multicultural, având câte ceva pentru fiecare ramură culturală. Totodată, ne-am bucurat de o istorie bogată, vizitând Piața Unirii, de natură, vizitând Grădina Botanică sau Parcul Central, dar și de o panoramă superbă a Clujului care poate fi văzută de pe Cetățuie, de pe dealul Feleacului.

În decursul celor 2 săptămâni de școală de vară, am urmat cursuri și ateliere de lucru cu profesioniști din domeniul teatrului și cinematografului care ne-au învățat să scriem scenarii, să construim imagini cinematografice și să folosim echipamente profesionale de filmare și montaj. De asemenea, am reușit să realizăm filme de scurtmetraj în urma activităților oferite și a ghidării creativității și instrucției integrate în echipă,

deși la început nu am fost încrezători în forțele proprii, demonstrându-ne că nimic nu este imposibil pentru cel care încearcă și își dorește.

Mihalache Aurelia Ștefania 11 E

Faptul că am avut ocazie să plec în aceasta tabără a fost un lucru nemaipomenit. A fost o experiență de neuitat, fiindcă am reușit să-mi fac prieteni noi și din alte regiuni ale țării, am învățat lucruri noi pe care dacă nu aveam această ocazie, nu le-aș fi învățat și am reușit să lucrez în echipă, lucru la care nu eram atât de bună înainte.

De asemenea, am avut norocul să fac parte dintr-un colectiv unit, în care, în ciuda faptului că eram destul de diferiți, am reușit să ne înțelegem de minune în cele 2 săptămâni petrecute împreună și am reușit să creăm amintiri de neuitat. A fost o experiență unică în viață și dacă aș avea ocazia, aș mai dori să merg în astfel de tabere de vară pe viitor.

Crivăț Ana-Maria 12 F

Școala de vară organizată de Universitatea de teatru și film Babeș-Bolyai de la Cluj a reprezentat o experiență unică pentru un elev tocmai intrat în clasa a 12-a.

Aveam nevoie să știu cum îmi va fi viața de studentă din viitorul apropiat și, sinceră să fiu, am adorat totul. De la frumusețile orașului până la oamenii pe care i-am întâlnit.

Viața la cămin nu a fost rea, ci chiar frumoasă. Să împărți camera cu 4 persoane cu care vorbești pentru prima dată nu face nimic altceva decât să creeze prietenii frumoase.

Oricine are șansa de a merge într-o asemenea școală de vară ar trebui să se ducă. Inițial nu doream să merg, însă gândindu-mă la ce bine m-am simțit și la faptul că am învățat lucruri noi în domeniul filmului și teatrului pot spune cu mâna pe inimă că aș fi regretat să nu fi mers.

Ivan Alexandra Viviana 12 F

Experiența mea de la Cluj a fost tipică unui mediu de tabără, numai că acolo a fost mult mai unit. Comunicarea era liberă, te simțeai în siguranță și fără frică de judecată, cel puțin eu m-am simțit așa. Am vorbit și m-am înțeles cu multe persoane de acolo, comparativ cu timpul meu de acasă, unde am puțini prieteni și nu sunt atât de sociabilă.

Atmosfera prietenoasă nu a fost singurul plus al taberei, deopotrivă, totul a fost mirific. Orașul, care a fost superb în orice oră a zilei în special seara, cu luminile aprinse dar în același timp calde și primitoare. Nu m-am simțit ca într-un oraș străin, se simțea confortabil și cunoscut.

Programul și cursurile au fost și ele interesante. Ca o persoană care nu îndrăgește școala foarte mult, chiar a fost plăcută experiența de a merge la cursurile oferite de universitate, acompaniate de viața la cămin, care a fost mult mai plăcută decât credeam ca o să fie.

Am plecat de acolo fericită, cu amintiri frumoase și prieteni noi, dar și cu o perspectivă schimbată despre facultate, mult mai pozitivă decât cea pe care o aveam înainte.

Articol realizat de Niță Ioana, clasa a XI-a E

Speedcubing-ul este activitatea care se ocupă cu rezolvarea cubului Rubik și a puzzle-urilor mecanice într-un timp cât mai scurt. Este hobby-ul pasionaților de cub Rubik. Acești pasionați organizează întâlniri, târguri și în special concursuri de rezolvare rapidă. Aceste concursuri sunt organizate și reglementate de World Cube Association (WCA). În prezent, gama acestor puzzle-uri s-a extins, pornind de la cubul Rubik 3x3x3 și conține cuburi cu mai multe straturi, însă și puzzle-uri mecanice cu diverse forme. Este un hobby accesibil tuturor, iar în concursurile de speedcubing oricine poate ajunge în top cu antrenament și perseverență.

Am descoperit acest hobby întâmplător, atunci când mi-am cumpărat primul meu cub Rubik pentru a mă distra, dar am observat că sunt o mulțime de moduri în care poți rezolva un sigur cub obișnuit. Am început prin a învăța algoritmi din spatele acestei jucării dificile, iar treptat am fost din ce în ce mai încântat de aceste cuburi, încât până astăzi știu să rezolv peste nouă cuburi cu diferite forme și culori.

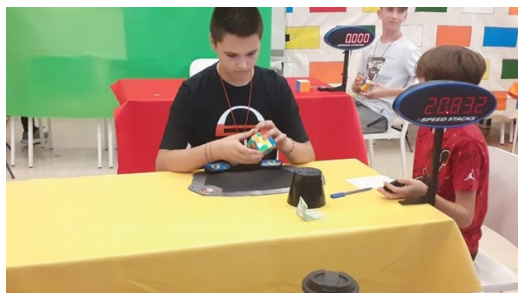
Pe data de 1 octombrie 2022, Universitatea Româno-Americană din București a susținut o competiție de speedcubing care a constat în numeroase competiții, precum 3x3x3 cube, 2x2x2 cube, 4x4x4 cube, 3x3x3 (blindfolded, one-handed) și pyraminx.

Pot spune că emoțiile au fost destul de mari atunci când am intrat în incinta universității, dar acestea s-au diminuat pe parcurs. Eu am participat doar la patru probe din șase, deoarece încă nu am ajuns la performanța necesară pentru a rezolva un cub Rubik cu o singură mână sau legat la ochi, dar sunt sigur că, în viitor, cu multă muncă și perseverență, voi ajunge și la acel nivel.

Rezultatele mele nu au fost chiar foarte bune, dar pentru prima mea competiție consider că m-am descurcat. La proba 3x3x3, am fost pe locul 104 din 140, cu o medie de 37,90 de secunde, la proba 2x2x2, am fost pe locul 69 din 128, cu o medie de 8,27 de secunde, la proba 4x4x4, am luat locul 49 din 64, cu o medie de 2 minute și 5 secunde, iar la ultima probă, adică pyraminx, am fost pe locul 84 din 93 cu o medie de 22,10 secunde.

Am avut ocazia de a-l întâlni pe unul dintre cei mai buni, dacă nu cel mai bun speedcuber din România, Ianis Constantin Chele, care deține opt recorduri naționale și care în aceeași competiție a reușit să mai depășească un record. Acesta a doborât recordul național la proba de 2x2x2, cu o medie de 1,59 de secunde.

Acesta a fost o experiență pe care o voi repeta cu siguranță ori de câte ori am ocazia, dar între timp mi-am propus să devin din ce în ce mai bun în această comunitate. O să muncesc din greu și nu o să las nimic să mă împiedice și să mă determine a renunța la această pasiune, oricât de grea ar fi provocarea și poate într-o zi voi ajunge și eu să depășesc un record național.

Florea Matei Ioan, clasa a VII-a

Whether you're a high school or college student, tests are unavoidable. If you take a multiple-choice exam your strategy will be different than if you were to take an essay test. Learning proper note taking, studying and test taking strategies are a vital part of improving your grade on exams as well as your academic success.

The aim of these two model writings is to provide students a clear idea on how they should write the report and the essay in order to obtain their best results. Good luck, guys!

REPORT: The Importance of Education

Introduction

The Romanian school is a respectable institution that provides students with a proper education. The aim of this report is to point out the way the Romanian educational system is organised.

Going to School

We are proud to state the fact that Romanians have a very sharp sense of conserving the importance of education in their lives. Most children understand the need to accumulate as much information as possible so as to be prepared to overcome all the challenges that could cross their way. At school, teachers offer their students a wide range of subjects, giving them the chance to choose the ones that seem interesting to them. Pupils

become involved in projects, collaborate with their classmates and, at the end of the day, go through a process of evaluating their progress.

Strong Points of the Romanian Educational System

Romanian teachers usually try to focus the entire class on their students. By giving them triggering themes to reflect on, they manage to engage them in many fascinating inquiries. Students look up to their teachers, regarding them as role models and following their example.

Possible Solutions for Improvement in the Future

Communication is the key. If teachers want to improve their relationship with the students, they need to debate on different themes so as to make them express their inner opinions without fearing the possibility of feeling rejected. They need to be more open-minded and comprehensive too.

Conclusion

All in all, we need to understand how relevant education is for our future and try to ensure that we will never cease to prepare ourselves to cope with all the difficulties that may arouse. Hard work is the answer to all our wishes and desires.

ESSAY: Old School versus Modern Life

Living together as a big happy family is quite a challenge for some of us. Even though each and every one's irrevocable love for his or her family is a pure and strong sentiment, the conflict between generations often steps in, thus making us go through a rough time.

On the one hand, sharing the same house with our parents and our grandparents is a real gift. Being part of a loving family, who is ready to surround you with their care every time you are in need, can offer you a sense of security. The idea of being close to your eldest relatives as well, can also bring you many useful pieces of advice and many unique moments spent in their so-cherished company.

On the other hand, there has always been a deep

gap between generations, which cannot be overcome no matter how hard we try. Our grandparents do not approve of the way we behave nowadays, of the way we relate to the ones around us, considering that we lack morality and respect. This dispute can provoke a defensive reaction, making us unfairly reject them.

All in all, this life situation is a matter of perspective. If one is willing to get over well-founded misunderstandings, unfair misconceptions and is ready to take advantage only of the good memories shared together, then living with his or her relatives is the answer to having a happy life. Otherwise, a certain distance should be maintained so as to avoid destroying the relationship they love and care for.

Prof. Daniela Cismaru

UN HALLOWEEN DE NEUITAT

A fost odată, sau cel puțin așa se zicea pe vremea aceea, un băiețel pe nume Henry care locuia într-un orășel modest. Acesta era singurul copil al familiei Willson și era foarte iubit de către părinții lui. Cum vremea se răcea din ce în ce mai tare, iar frunzele colorate alcătuiau un tablou desprins din basme și cădeau pe pământ într-un dans lin în bătaia vântului, Henry știa că sărbătoarea lui favorită, Halloween-ul, se apropie cu pași repezi. Entuziasmul de pe chipul lui se putea citi de la distanță atunci când el și părinții lui decorau casa cu fantome și lilieci de hârtie și sculptau dovleci de dimineața până seara. Casa familiei Willson era singura decorată astfel și ieșea în evidență în tot orașul.

În dimineața de Halloween, Henry parcă nu putea sta liniștit, aștepta cu nerăbdare colindatul din acea seară la care tatăl i-a promis că îl va însoți. Aceștia aveau costume asemănătoare. Astfel, cei doi s-au costumat în vânători de fantome, fiind filmul lor favorit. Cum ceasul bătu ora opt seara, Henry fugi către camera sa și își luă costumul pe el atât de repede, încât spuneai că va dispărea în orice clipă. Gata de plecare, cei doi își luară plasele festive pentru a strânge bomboanele primite în ele și ieșiră pe ușă.

Orașul era plin de copii îmbrăcați în diverse personaje înfricoșătoare și mergeau din casă în casă, cu speranța că vor primi destule bomboane pentru cel puțin o săptămână. Oamenii le deschideau ușa cu zâmbetul pe buze și se prefăceau înspăimântați atunci când copiii încercau să îi sperie. Focul de tabără din centrul orașului, nelipsit în fiecare an, era locul unde mulți se strângeau pentru a coace bezele

și a spune povești de groază. Astfel, se putea observa faptul că toată lumea în acest orășel era încântată de această sărbătoare și toți se distrau pe cinste.

După aproximativ două ore de colindat, după ce aceștia doi au strâns bomboane cât să le ajungă până la Crăciun, Henry îl convinge pe tatăl său să mai poată sta afară împreună cu prietenii săi pentru a prinde ultimele ore din focul de tabără înainte să fie stins. Acesta acceptă, iar băiatul îi promite tatălui că va fi acasă până la miezul nopții, spunându-i să nu îl aștepte. Henry se întâlnește cu câțiva dintre prietenii lui în centrul orașului unde aceștia mănâncă toate bomboanele pe care le colindaseră în acea seară. După o porție serioasă de râs, Henry ajunge acasă nu mai târziu de ora promisă, dar când trece pe lângă foișorul casei, observă un dovleac pe care nu își aduce aminte să îl fi văzut atunci când decorau și care, suspicios, încă era aprins. Apropiindu-se, deodată, dovleacul se întoarce spre el atunci când îi simte prezența băiatului, iar Henry cade înspăimântat. Speriat, acesta prinde cel mai apropiat lucru pentru a lovi dovleacul, dar acesta îl roagă din răspuțeri să îl asculte măcar pentru câteva secunde. Henry lasă creanga pe care o avea în mână să lovească pământul și se apropie de dovleacul suspicios care acum vorbea cu el. Acesta îi explică faptul că el este de fapt un suflet nevinovat pe care niște vrăjitoare l-au folosit pentru o vrajă, punându-i sufletul în acel dovleac, dar el a reușit să scape, în speranța că va găsi pe cineva să îl elibereze. Confuz, lui Henry încă nu îi vine a crede că ceea ce se petrece acum este adevărat și se freacă la ochi, în speranța că se va trezi din acest vis ciudat, dar în zadar, totul este adevărat. Băiatul cedează în fața rugămintelor acestui suflet blocat și îi spune să îl îndrume pentru a-l putea ajuta. Acesta îi spune că

vrăjitoarele locuiesc în casa abandonată din deal, de care se spune chiar că ar fi bântuită, și că va trebui să fure cartea de vrăji a acestora pentru a-i putea elibera sufletul. Henry era foarte speriat, deoarece nu știa la ce să se aștepte. Oare ce se poate întâmpla? Dacă este prins de către vrăjitoare? Dar gândurile îi sunt întrerupte de dovleac care îl informează că au timp până la răsăritul soarelui, altfel nu se mai poate face nimic. Luându-și inima în dinți, Henry verifică dacă sunt stinse luminile în casă, pentru a se asigura că părinții lui dorm, ia dovleacul și pleacă hotărât spre casa sinistră din deal.

Pe drum, acesta se luptă din răputeri cu gândul de a fugi înapoi spre casa, dar curajul parcă îi șoptește la ureche, încurajându-l să nu renunțe. Odată ajunși în dreptul gardului din fața clădirii abandonate, dovleacul îi urează noroc băiatului înainte de a-l lăsa jos și a intra.

Înăuntru, casa arăta de parcă s-ar putea dărâma peste săracul Henry în orice clipă. Înainta cu pași mărunți, încercând să nu facă prea mult zgomot, dar podeaua scârțâia chiar și la cea mai mică atingere, făcându-i inima lui Henry să sară de fiecare dată. Ajunge la baza unor scări care din întuneric par că nu duc nicăieri, dar de undeva de sus, se aud câteva voci slabe, aproape mute. Acesta urcă scările în așa fel încât să nu atragă atenția vrăjitoarelor și încearcă să găsească cartea cu vrăji, fără a da nas în nas cu cine nu trebuia. Intră în prima cameră de pe acel hol lung, sperând că nu l-a văzut nimeni, iar norocul este de partea lui, astfel încât cartea este chiar pe masa din fața lui. Luând-o sub braț cât de rapid posibil, coboară scările ca o săgeată, fuge până la ieșirea din casă, apucă

dovleacul care îl aștepta la intrare și nu se oprește din alergat până când nu e sigur că este destul de departe de acea casă.

Ajunși pe o străduță ferită de lume, dovleacul îi spune băiatului pagina pe care se află vraja, iar acesta o spune cu voce tare crezând că este bine ceea ce face. Ceea ce nu știa el este că în acel dovleac se afla de fapt spiritul malefic al Halloween-ului pe care el tocmai l-a eliberat și că a fost păcălit în tot acest timp. Speriat și neștiind ce să facă, fuge cât îl țin picioarele înapoi spre casa vrăjitoarelor, pentru a le cere ajutorul. Aleargă pe scările putrede și urmează sunetul vocilor lor și intră în camera unde se aflau acestea. Văzându-l cu cartea lor de vrăji în brațe, acestea se ridică spre el, dar Henry le explică fapta pe care tocmai a comis-o și le solicită ajutorul. Fără să stea pe gânduri, vrăjitoarele sar de pe scaune, își înșfacă măturile și îl urmează pe Henry la locul unde se afla dovleacul acum gol. Uitându-se la ceas, observă că este apropiat de ora șase și se panichează și mai tare. Una dintre vrăjitoare îi spune să se urce cu ea pe mătură pentru a urmări mai ușor spiritul, dar nu înainte să apuce dovleacul de unde a fost eliberat. Zburând deasupra orașelului, ei reușesc să îl zărească numaidecât și se apropie rapid de el. Aceștia îl încercuiesc pe spiritul malefic, încât să nu poată să scape, iar una dintre cele trei vrăjitoare rostește cu un ton agresiv vraja, de data acesta potrivită, din cartea gigantică, iar la finalul acesteia, Henry aruncă dovleacul sub spirit, acesta acționând ca o capcană de fantome. Henry își cere scuze pentru tot ce a făcut și pentru că a luat cartea cu vrăji, lasă spiritul în grija vrăjitoarelor și se îndreaptă grăbit spre casă, deoarece era deja ora șase și jumătate dimineața.

Ajunge acasă, descuie ușa cu grijă și trece pe lângă camera părinților lui neobservat. Se strecoară sub pătura călduroasă și adoarme gândindu-se că tocmai și-a trăit filmul lui favorit în viața reală.

Florea Matei Ioan, clasa a VII-a

Florea Maya Cristiana, clasa a XI-a E

BUNĂTATEA UNEȘTE OAMENII?

Eu cred că da! Voi detalia :

Dacă ești bun cu cineva, bunătatea ți se va oferi înapoi, la rândul ei. Spre exemplu, atunci când vezi un artist stradal, care își creează propria lume prin talent și îi oferi o mână de ajutor și un dram de bunătațe, căci și acesta ți-a oferit-o ție, prin muzica și atmosfera creată. Acest exemplu și multe altele clădesc răspunsul afirmativ al întrebării de mai sus.

În fiecare dintre noi exista un suflet de copil care speră la mai bine și aprinde o lumină puternică ce reprezintă bucuria și prosperitatea din trupul tuturor.

Sper ca toți oamenii din lume să trăiască cu supradoze de prosperitate și sănătate, iubire și bucurie, încredere și talent de acum și pentru eternitate!

Paise Ema Cristiana, clasa a VII-a

MAN IN THE MIRROR

Michael Jackson was famously known for his unique songs and dance moves. He charmed his audience with his performances and won their hearts with his lyrics up until the very last moment of his life.

His song "Man In The Mirror" was released on February 6th, 1988, and it reached number one on the Billboard charts. The song is very touching as it is, but the inspiration behind it brings a whole new meaning to it. "Man In The Mirror" is a dedication to Yoshiaki Ogywara, a five-year-old boy from Japan who was kidnapped for ransom and murdered while Michael Jackson was touring there.

Through an upbeat rhythm and catchy lyrics, the King of Pop expresses his determination to make the world a better place. However, he quickly realizes that the only way to truly make a difference is to begin with making a change within himself, as the lyrics "I'm starting with the man in the mirror/ I'm asking him to change his ways/ And no message could've been any clearer/ If they wanna make the world a better place/ Take a look at yourself and then make a change" suggest.

No man will ever be able to make the whole world agree on something, let alone change it. People have different opinions about everything, starting from food to politics, so you have no control over anyone except yourself. You choose whether you give a helping hand to someone or shove your hands in your pockets and act like you don't care.

For me, "Man In The Mirror" is a reminder that if someone's behaviour towards me makes me feel like the kindness I've offered them is taken as an

opportunity to step all over me, my compassion still makes a difference, no matter how small that difference may be.

Ristoiu Raluca Cătălina clasa a IX-a E

ENGLAND'S FAMOUS ROCK BAND

Arctic Monkeys is a rock English band formed in 2002 in Sheffield. This band has become very popular recently, mainly being boosted on TikTok with some of their songs from their album "AM". Their group consists of the lead singer Alex Turner which is also a guitarist, Jamie Cook which plays the keyboards and the guitar, Nick O'Malley is a backup singer and plays the bass guitar and Matt Helders which plays the drums and is a backup vocalist. The band also had another member called Andy Nicholson that played the bass guitar and was a vocalist but he left in 2006, soon after the release of their debut album. This band became very famous in 2013 with the release of their fifth album "AM" that changed the way this band was seen. This album showed people that Arctic Monkeys wasn't like every other rock band, they changed their style of writing songs and genres for each album. Some are indie, rock or even psychedelic rock and punk. Their most famous song is "Do I Wanna Know?" from "AM" that topped four Billboard charts throughout the years and the album

"AM" won first place at the 2014 BRIT Awards, their sixth album "Tranquillity Base Hotel & Casino" released in 2018, shocked their fans because of the genre change from heavy rock to piano oriented type of songs, despite this it was also nominated for the 2019 Grammy Awards winning the Best Alternative Music Album. In my opinion this band deserves all of the "hype" that is growing around it. They have 6 studio albums but I have to say that my favourite ones are "AM" and "Favourite Worst Nightmare" which also have their most popular songs on them like "505" "One For the Road" and many more. This band has also been to Romania for the first time this year at Summer Well and were welcomed by an overwhelming amount of fans and are expected to come back next year.

Caravencea Eliana Ștefania clasa a IX-a E

VIATA PE UN PERON

de OCTAVIAN PALER

„Viața pe un peron“, de Octavian Paler, reprezintă una dintre cele mai impresionante cărți citite de mine. Am această părere luând în considerare raționamentul cu care naratorul își prezintă experiența care i-a schimbat perspectiva asupra vieții, schimbare ce s-a produs pe un peron aparent nesemnificativ.

Opera îl are protagonist pe însăși naratorul – personaj de o complexitate aparte, pe care am remarcat-o încă de la primele pagini. Acesta scrie nu pentru a impresiona în vreun fel cititorul, ci pentru a simți mai ușoară trecerea timpului,

Cu toate acestea, prin prisma gândurilor sale expuse în scriere, ne ajută să realizăm că lucrurile pot fi controlate doar din perspectiva din care fiecare dintre noi alegem să le privim. Un astfel de exemplu este redat în pasajul “ Repetă că nu există pustiu. Există doar incapacitatea noastră de a umple golul în care trăim “

În urma câtorva astfel de gânduri personale prin care naratorul – personaj, care nu are ca scop să umple câteva pagini din plictiseală, oferă câteva lecții

nonconformiste și aplicabile în gândirea noastră, începe să își introducă povestea. O poveste care a pornit de la evadarea sa dintr-o societate superficială, ajungând într-o gară pustie unde așteaptă un tren care nu mai vine, iar această așteptare reprezintă un test al propriei personalități. Dar nu avea să fie singur în această gară, deoarece pe același peron se afla și Eleonora, o străină, ce urma să îi fie parteneră anonimă (într-o oarecare măsură) în formarea unui nou principiu, în ceea ce privește prioritățile vieții și nu numai. Ei bine, Eleonora îi ușurează așteptarea până la un moment dat, când aceasta dispare. Din acel moment, naratorul-personaj renunță să mai aștepte trenul și începe să o aștepte pe această femeie. Acela a fost momentul în care a realizat că este mult mai ușor să aștepti pe cineva decât ceva.

Poate vă întrebați de ce acesta a ales peronul ca fiind locul unde poate să-și formeze o perspectivă asupra sensului vieții, dar ”un peron” reprezenta de fapt locul în care, prin intermediul altora, putea face schimbări asupra propriului comportament, pentru că peronul era acel loc în care personalitățile umane nu erau acoperite de măștile superficiale din dorința de a fi remarcate. Acolo lucrurile aveau un parcurs natural, dar cu impact considerabil asupra celui ce avea să analizeze aceste acțiuni „banale”. Acel cineva era de fapt protagonistul operei. Aceste două persoane se confruntă cu destule impedimente (atât pe plan individual, cât și la nivel de conviețuitori), pe care nu le voi dezvălui aici, tocmai pentru a rămâne cu o parte din concluziile dezvăluite de narator după toate acestea, la propria finalizare a lecturii.

În urma lecturii acestei opere, am rămas cu

abilitatea de a căuta mai mult în adâncul oricărei situații în care mă voi afla la un moment dat, înainte de a-mi subestima potențialul pentru rezolvarea ei.

Un alt aspect esențial pe care mi l-a conferit cartea este lărgirea perspectivei din care pot să privesc lucrurile, lucruri ce nu pot fi definite ca fiind bune sau mai puțin bune, totul depinzând de percepția fiecăruia de a deține controlul.

În final, voi spune doar că recomand cartea tuturor celor care își doresc să se autoprovoace și să-și lărgescă zona de confort.

Măntoiu Theodora Alina clasa a IX – a E

VÂNĂTOAREA DE VRĂJITOARE

De Max Seeck

„Lui William.

Vor trece mulți ani până ce te voi lăsa să citești această carte. Și amintește-ți chiar și atunci că tata nu este (a fost) așa de amintit cât dă de înțeles acest text.”

Această carte constă într-o serie de crime petrecute în orașul Helsinki, oraș în care astfel de evenimente nu sunt frecvente. Cartea începe cu moartea soției unui autor de bestselleruri, pe care anchetatorii o găsesc așezată la masa din sufrageria reședinței luxoase, îmbrăcată într-o rochie neagră de seară și cu un rânjet sinistru pe față.

În primă parte, crimele par să fie identice cu cele din trilogia “Vânătoarea de vrăjitoare” a lui Roger Koponen, soțul victimei. Totuși, pe parcursul crimelor, coordonatoarea investigației, Jessica Niemi, își dă seama că toate acestea nu sunt

provocate de un singur individ, ci că în spatele acestor crime sinistre este vorba despre zeci de persoane care cred într-o formă de vrăjitorie, care le monitorizează fiecare pas al anchetatorilor și sunt întotdeauna cu un pas înainte.

Pe parcursul cărții, se prezintă fragmente din trecutul întunecat al Jessicai și cum aceasta trebuie să se lupte cu propriile frici și demoni interiori, în timp ce încearcă cu disperare să oprească ucigașii înainte de a face o nouă victimă.

Când cadavrele încep să se adune, lucrurile iau o întorsătură sumbră care îi pune în impas pe investigatori și amenință siguranța Jessicai. Echipa are foarte mare grijă de Jessica, dar ceea ce o să i se întâmple este imprevizibil.

Acesta este un roman care m-a ținut în permanență cu sufletul la gură, este un thriller consistent și plin de suspans, cu final neașteptat. Cartea conține subiecte captivante, dar și sensibile pentru anumiți cititori, precum sadism, ocultism și brutalitate. Finalul, pe care nu puteai să îl deduci în timp ce citeai cartea, a fost cât se poate de neașteptat și cu siguranță te va lăsa surprins.

„Mă uit în oglindă”

Florea Maya Cristiana, clasa a XI-a E

ALL ABOUT LOVE: NEW VISIONS

de Bell Hooks

Bell Hooks este o autoare feministă afro-americană care a creat o altă lucrare vizionară - „**All About Love: New Visions**”. În ea susține importanța iubirii în viețile noastre private și publice în moduri diferite și inovatoare. Când am început să citesc, titlul acestei cărți m-a făcut să-mi pun întrebări dacă această carte este încă un clișeu romantic în care Romeo se îndrăgostește de Julieta. Dar încă de la prima pagină, mi-am dat seama că aceasta este mai mult decât o simplă carte, este un manifest pentru toate persoanele, în toate limbile, despre iubire de sine, dar și despre iubirea față de alții. Bell Hooks explică termeni ca iubire, simpatie, iubire de sine, dragoste și compasiune, tandrețe și emoții adiacente. De asemenea, recurge la exemple din propria copilărie, la prezentarea unei relații prin care a trecut și oferă o viziune amplă cu privire la problema inhibării emoțiilor la bărbați.

Bell Hooks vorbește despre dragoste într-un mod atât de real, ea prezentând dragostea ca un sentiment universal, tangibil și transformator care vine în atât de multe forme. În acest sens, cartea începe cu prezentarea dragostei ca o durere suportabilă, cu care trăiești toată viața și face ca existența ta să fie mai suportabilă. Momentul în care mi-am dat seama că această carte este mai mult decât un clișeu a fost atunci când am ajuns la capitolul despre abuz, cu accent pe ideea că dragostea este cu totul diferită de abuz, iar cele două nu pot exista

în același timp. Textul asociază abuzul cu o colivie, în care corpul și mintea ta intră din cauza emoțiilor adiacente care distrug sentimentul de dragoste. Singura cheie care desface colivia ești **tu**, iubirea de sine poate depăși limitele umane, așa cum reiese din fragmentul:

„Când ne putem vedea așa cum suntem cu adevărat și ne acceptăm sufletul, construim fundația necesară pentru iubirea de sine, cheia libertății”.

Perspectiva este orientată spre inimă, definiția iubirii lasă în urmă percepții clasice despre dragoste, dorință și rolurile tradiționale ale femeilor, aducând o perspectivă nouă a unei femei independente, care se poate îndrăgosti de cine vrea, fără să se fie presată de familie, patriarhat sau de factori financiari.

„Voința de a face pentru sine sau pentru altul ceea ce ne permite să creștem și evoluează spiritual, dragostea devine un verb, nu un substantiv”.

All About Love: New Visions a fost, este și va rămâne o lecție de viață despre dragoste, care este un sentiment unic. După ce am citit această carte, pot descrie dragostea ca fiind comuniune, grijă, atenție și alegere. Pentru mine, această carte este un manifest care ne învață cum să ne întoarcem la dragostea adevărată, nu doar cea fizică.

"WE DO NOT HAVE TO LOVE. WE CHOOSE TO LOVE."

Băloiu Cristian Constantin clasa a XI-a E

„Cartea este cea mai bună armă împotriva intoleranței și ignoranței.” –
Lyndon Baines Johnson

DOAR UN GÂND !

Un lac luminat de cerul senin într-o zi călduroasă a verii.

Eu stau într-un hamac, încercând să analizez cu atenție natura. Un fluture maroniu precum scoarța unui nuc dă gingaș din aripi pe deasupra mea.

O mică broască țestoasă se arată la lumina fierbintelui soare; o gaiță albastră se ivește brusc, zburând elegant dintr-un copac în altul... O puzderie de insecte își câștigă existența, adunându-și mâncare de pe plante și uscatul pământ.

Mă uit către nori... îmi imaginez că plutesc peste păduri și ape, munți și livezi...

Îmi șoptesc ușor un gând ascuns: nimeni și nimic nu-i mai perfect decât NATURA !

Paise Ema Cristiana clasa a VII-a

NU ȘTIU ...

Nu știu cum să-ți spun „Te iubesc”,
Chiar de aș vrea, chiar de-mi doresc.
Să fiu al tău, să te dezmierd
Și niciodat să nu te pierd.

Nu știu dacă ești bună, rea,
Știu doar că vreau să fii a mea.
Dar nici nu prea m-am întrebat
Căci te iubesc neîncetat.

Nu știu ce simți când mă privești,
O, dulce fată din povești!
Tot am un of ce mă apasă
Aș vrea ca să-mi devii mireasă.

AMĂRĂCIUNE

A muri fără speranță
E ca un om fără viață.
Poate-un sentiment greșit
De nimeni înlocuit.

Când simți că ești nimic,
Un om neliber și mic,
Gândește-te că poți doar să speri
Nu ca alții, doar să pieri.

Să mori poate visător
În altă viață zburător.
Să devii un frumos înger
Să te duci precum un fulger.

ÎNCEPE CU TINE

La ce bun certuri, jigniri,
Mame ce plâng și copii
Victime ale unor porniri
Ce lor palme le-ar lipi?

La ce bun atâtea cluburi?
Ele-s doar arme de război,
Care profită de trupuri
Și oameni nu doar de-un soi.

Distrație, alcool, sucuri
Ce provoacă dependențe,
Pe care nu le înlături
Fiindcă-s dulci experiențe.

Tu nu știi că acel trup
Pe care-l aduci în chinuri,
Are un mijloc, ca un stup
Ce dă miere multor guri?

Însă unii chiar de văd
Devin cu încetul orbi
Și îmi vine să mă lepăd
De bani, de viață și de robi.

Întâi privește-te-n oglindă
Și spune-n minte ce-ți vine .
Nu mai sta nici-o secundă,
Schimbarea-ncepe cu tine!

GÂNDINDU-MĂ LA ZĂPADĂ

Nici nu-ți poți imagina cât de greu îmi este fără ea.
 Fără-al ei trup cel alb deplin și acea piele ca o nea,
 Care printr-o atingere, repede se topește
 Fiinc-a mea mână și-al meu suflu o încălzește.

Când o zăresc din depărtare cu ale ei blonde plete
 Mă abțin, încerc să fiu tare, când ea vrea să mă îmbete,
 Iar cu al ei zâmbet ce îi luminează toată fața
 E singura fată ce-a reușit să-mi încălzească viața.

Știu că sunt anotimpuri mult mai călduroase
 Dar mie îmi place frigul ce-l simt până la oase
 Căci îmi oferă drept cadou nenumărați fiori
 Iar în stomac mii de fluturi înțepători.

Al ei zâmbet parcă mă ține sănătos
 Și îi face chipul extrem de frumos.
 Deși al meu zâmbet a fost uneori forțat,
 Nu voi plânge. Nu-i place să mă vadă supărat.

Pîrvu Ștefania clasa a IX-a B

CONFESIUNE

Plasată într-un joc al singurătății interioare care nu mi dă pace,
 Mă simt ca într-un labirint în care nu găsesc calea spre ieșire,
 Doresc să evaderez de realitate,
 Însă aceasta nu-mi permite.

Am momente când parcă întregul meu univers s-ar prăbuși,
 Când simt că voi da greș,
 Că mă voi afunda în valurile negre ale gândurilor...
 Că voi plânge iar.. și nu mă voi mai putea opri
 Picături dese pe chipul palid,
 Părți din suflet care se bifurcă în adâncul meu,
 Răsuflări cât mai rare,
 Răsuflări sacadate,
 Și durerea crește..
 Devine parte din mine,
 Dar eu nu o vreau.
 Încerc să o alung,
 Nu vrea să plece.
 Insist, tot rămâne.
 Trec peste ea, o calc,
 Și într-un final, mă părăsește.

E temporar, dar am putut să-i îndepărtez prezența.
 Nu o las să mă controleze, o voi controla eu pe ea.
 Găsesc frânturi de speranță,
 Inspir adânc,
 Ridic privirea,
 O văd pe mama, îmi zâmbește.
 Am reușit, sunt din nou eu!

DOARE

Doare, ființă fragilă,
Doare, suflet sensibil,
Doare, tinerețe trecută,
Doare, amurg târziu.

Suflet de gheață ce-apari în neant,
Vino și strălucește, dureros briliant.
Ești ca o adevărată trâmbiță,
În inima mea suliță.

Praf și pulbere de gheață,
Strat subțire pe față
Mi se așterne ușor, ușor
Ca un așternut liniștitor.

Mă doare să aud că te doare,
Inima de gheață cu sudoare
Și-ți scriu cu briliante de safir
Pe un marochin...

Bine aranjat,
Bine detașat,
Și-ți scriu cu durere...
De suflet...

Mărășescu Andreea Nicol clasa a XI-a E

I HOPE THE MOON TOLD YOU

I might be afraid of writing it
As well as I am afraid of expressing it
Because I think no one will understand
Or even try to understand;
No one but her,
The moon.
I told the moon about us
And the way your touch makes me dizzy;
Like the way she tells me about the sun
And the way he lights up every dark and hidden part of her.
She listens when I tell her about your eyes,
She wipes my tears when I don't get to see those eyes.
She understands in ways people could never

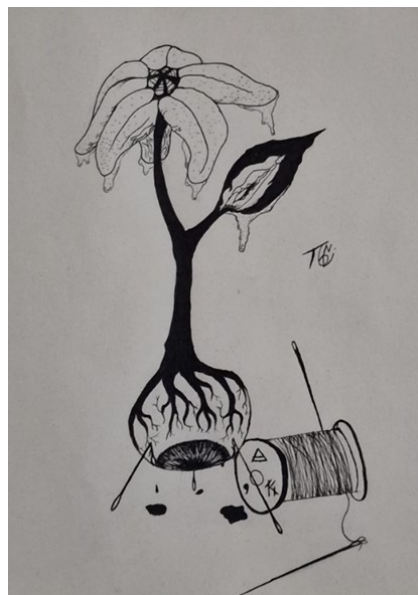
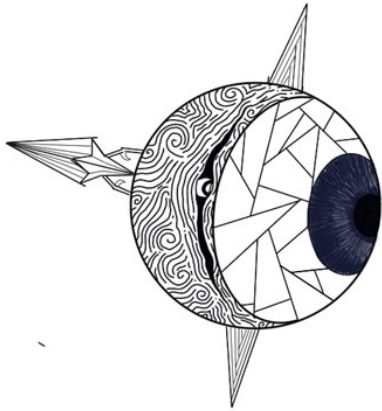
I told the moon about you
And every time I whisper your name
I swear she shines brighter.

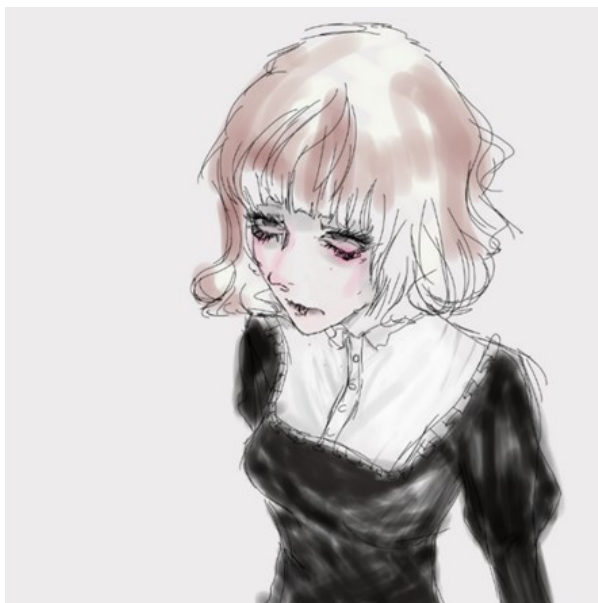
Sometimes, she gossips back to the stars
And I hope
Each time you look up into the night sky,
Admiring them,
You can hear every word
I was too afraid to say.
I hope the moon told you
All the words I couldn't.

Florea Maya Cristiana clasa a
XI-a E

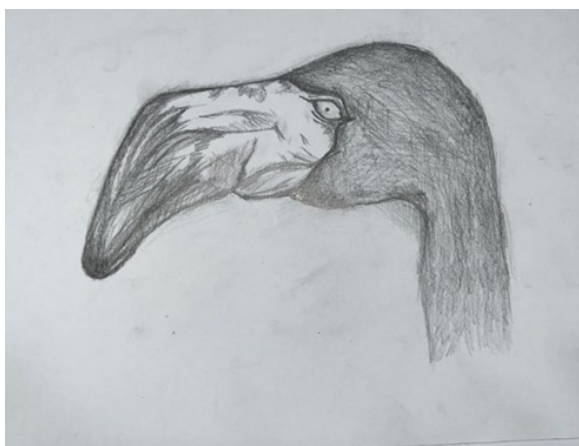

„Poeții sunt necunoscuții judecători ai lumii.” Percy Shelley

Rotaru Bianca Emilia clasa IX E

Sandu Teodora clasa IX E

Grigoryan Anuş clasa X F

De la joacă la artă – obiecte create din FIMO

Paise Ema Cristiana clasa a VII-a A

Desenele au fost realizate sub îndrumarea prof. Ileana Ștefan

Casetă redacțională:

dir. prof. Mihaela Dulea,
dir. adj. prof. Cristina Florea,
prof. Mirandolina Matei,
prof. Carmen Avram,
prof. Daniela Cismaru,
prof. Ileana Ștefan,
prof. Ion Busuioc,
prof. Alexandra Gabriela Marinescu,
(responsabil publicație electronică-site)
Elevi: Băloiu Cristian Constantin, Florea Maya
Cristiana, Niță Ioana, Toma Maria Cristina

Coordonator: prof. Monica Boltres

Tehnoredactare: Nițu Simona Ana-Maria
Corectare: prof. Monica Boltres, prof. Ion Busuioc

Design logo: Irimia Octavian

Fotografii: Glodeanu Claud Emanuel, Rotaru Mihail Daniel

Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” Moreni

Strada 22 Decembrie 1989, nr. 16

Website: www.cncaragialemoreni.ro

e-mail: liccaram2000@yahoo.com

Telefon: 0245667075

Fax: 0245665453

ISSN 2285-2808

Noiembrie 2022

“Menirea firească a școlii nu e să dea învățatură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața”

Ioan Slavici

Colegiul Național “Ion
Luca Caragiale” Moreni